

ST. O. IOSIF

CÂNTECE DE PRIMĂVARĂ

VERSURI

**Ediție îngrijită, tabel cronologic
și aprecieri critice
de Valeria FILIMON**

AGORA

VERSURI (1897)

Vesele semnale

Nu plouă, norii nici nu vor să treacă...
Stau în halat, privind mahmur afară;
Mi-e lene rău; urâtul mă omoară;
Deschid fereastra: pâcla mă îneacă.

Mă culc s-adorm, dar somnul mi-e
povară;

O dimineată umedă, posacă,
Pătrunde în odaia mea săracă...
O, de s-ar face-odată primăvară!

Dar... fulger alb a scăpărat în zare:
Se mișcă norii, izbucnește ploaie;
Prelung și surd un tunet vuie, crește,

Răzbubuind voios în depărtare!
Eu joc de bucurie prin odaie,
Și-n pod o rândunică-mi ciripește...

Lumea lor!

Când pisica nu-i acasă...

Doarme dus sfânt' Niculae
În vestminte argintii,
Dar ce colb e în odaie
Și ce zarvă de copii!
Au rămas stăpâni în casă,
Toată lumea e a lor!

Unu-i cocoțat pe masă,
Altul joacă-ntr-un picior.

Uite popa, cum îngână
Liturgia... Doi se bat.
Un ștregar c-o vargă-n mână
Strigă parcă-i împărat!

O sprintară de fetică
Se hlizește la oglindă...
Nu le pasă de nimică...
Dar ce tropot e în tindă ?

Ca de ipsos stau de frică...
Oare cine-o fi intrat ?
Ochii nimeni nu-și ridică,
Nici chiar marele-mpărat!

Vântul fuse ?... Cine este ?
Ori vreunul din părinți ?
Ce tăcere făr' de veste!
Smirna-s... diavolii de sfinți!

În privaz, sfânt' Niculae
Doarme parcă nici nu știe!
Numai colbul din odaie
Joacă-n raza aurie...

April

Streșinele se dezgheată,
Picură mărgăritare...
Ce de lume! Ce de viață!
Și ce larm-asurzitoare!

A întinerit natura;
Negustorii zdrențuroși
Țipă cât îi ține gura:
– Hai la ghiociei frumoși!

În mansardă locuiește
Un artist. Băiat sărac,
De un ceas se chinuiește
Ca să vâre ață-n ac.

Și cârpindu-și, biet, cum știe
Pantalonii vechi de dril,
Fluieră de bucurie...
Bine ai venit, april!

Goana

Pornește-n zvon de zurgălăi
Vuind caleasca boierească,
Dănciugii goi s-alungă droaie,
Boierul strigă din calească:
– Hei! cine vrea această pungă ?
Voinicul ăla s-o ajungă!

O goană de ogari, nebună,
Toți se răped, că toți o vor.
Dând chiot, surugiul mână,
Clăbuci fac armăsarii-n zbor;
Și urlă haita țigănească
Prin nori de praf, după calească.

S-apuce-ntâi toți vor o dată,
Se zbuciumă, se îmbrâncesc;
Se-ncinge-o luptă desperată,